

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203978
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617203978.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: U. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, XXX XX V., o zaplatenie 1.045,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 3Csp/146/2017-61 zo dňa 21. júna 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. a III. z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 3Csp/146/2017-61 zo dňa 21. júna 2018 výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 848,68 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1006,78 Eur od 30.11.2014 do 27.09.2017, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 989,88 Eur od 28.09.2017 do 20.10.2017, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 972,98 Eur od 21.10.2017 do 22.11.2017, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 956,08 Eur od 23.11.2017 do 21.12.2017, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 939,18 Eur od 22.12.2017 do 25.01.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 902,08 Eur od 26.01.2018 do 26.02.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 885,18 Eur od 27.02.2018 do 21.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 868,28 Eur od 22.03.2018 do 20.04.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 865,58 Eur od 21.04.2018 do 28.05.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 848,68 Eur od 29.05.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. konanie v časti o zaplatenie 196,54 eur s príslušenstvom zastavil a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565, § 39, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 232 ods. 2, 3 CSP. V odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, že predchodca žalobcu sa žalobou zo dňa 12.09.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.045,22 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili zmluvu o pôžičke č. 7123742 dňa 30.08.2013. Predchodca žalobcu na základe zmluvy, poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 101,03 eur. Žalovaný si neplnil svoju povinnosť splácať riadne a včas. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil sumu 1.347,20 eur. Predchodca žalobcu listom zo dňa 27.09.2014 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. K úhrade dlžných splátok nedošlo a tak predchodca žalobcu k 19.11.2014 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.11.2014. Celkový dlh tak ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1.045,22 eur. Žalovaný uviedol, že so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí. Uznesením č. k. 3Csp/146/2017-45 zo dňa 13.02.2018 súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu a do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia s.r.o. Súd prvej inštancie po vykonanom

dokazovaní zistil, že na základe tejto zmluvy bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 24 mesačných splátkach v sume 101,03 eur. Zmluva obsahuje údaj o RPMN vo výške 21,01%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 7/2015. V zmluve je v bode 12.4 dohodnutá možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v prípade, že dlžník (žalovaný) bude v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a veriteľ ho na uplatnenie zosplatenia upozornil 15 dní vopred. Súd prvej inštancie sa oboznámil s prehľadom splátok a zistil, že žalovaný celkovo splatil ku dňu 31.07.2017 sumu 1.347,20 eur. Súd prvej inštancie sa oboznámil s predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2014 a zistil, že touto výzvou upozornil predchodca žalobcu žalovaného na možnosť zosplatenia celého dlhu a vyzval ho na zaplatenie neuhradených splátok. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 09.10.2014. Súd prvej inštancie sa oboznámil s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.11.2014 a zistil, že predchodca žalobcu týmto listom oznámil žalovanému, že pristúpil

k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu. Súd prvej inštancie sa oboznámil s výpisom z účtu žalovaného a zistil, že žalovaný po podaní žaloby vykonal dve splátky vo výške 16,90 eur, dokopy 33,80 eur dňa 26.09.2017 a 19.10.2017. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z prehľadu splátok súd prvej inštancie zistil, že žalovaný sa do omeškania dostal splátkou splatnou dňa 20.07.2014. V zmysle § 53 ods. 9 OZ môže toto právo využiť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, v tomto prípade teda 20.10.2014. Žalobca pristúpil

k zosplateniu až k 29.11.2014 a zároveň upozornil o uplatnení tohto práva žalovaného v lehote 15 dní, listom zo dňa 27.09.2014, doručeným žalovanému 09.10.2014. Súd prvej inštancie konštatoval, že po preskúmaní dospel k záveru, že žalobca riadne pristúpil

k zosplateniu pohľadávky. Žalobca sa podanou žalobou po čiastočnom späťvzati domáhal zaplatenia 848,68 eur s príslušenstvom. Žalobca pred prvým pojednávaním vzal žalobu v časti o zaplatenie 196,54 eur s príslušenstvom späť. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom nevyjadril, avšak na jeho prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím súd prvej inštancie neprihliadol, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred prvým pojednávaním. Súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 196,54 eur s príslušenstvom zastavil. Zmluva o poskytnutí úveru je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 OZ. Súd prvej inštancie po preskúmaní tejto zmluvy zistil, že tá obsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala obsahovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento úver preto nebude bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie po preskúmaní prehľadu splátok dospel k záveru, že žalobca má nárok na istinu v sume 848,68 eur. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkami žalovaného a uviedol: v zmluve o spotrebiteľskom úvere je dostatočne určený termín konečnej splatnosti zmluvy. V zmluve sa uvádza, že konečná splatnosť zmluvy je k 7/2015, a v bode 6.2 zmluvy sa uvádza, že ak nie je dohodnuté inak splátka je splatná k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z uvedeného vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola k 20.07.2015. Toto bolo stranami dohodnuté v zmluve, aj keď nie v jednom bode, žalovaný však priamo v zmluve konštatoval, že sa so zmluvou oboznámil a tak mal súd prvej inštancie za to, že mohol dospieť k záveru, že termín konečnej splatnosti je k 20.07.2015, pretože aj všetky ostatné splátky splácal k 20. dňu príslušného mesiaca a v údají o termíne konečnej splatnosti tak stačilo, aby tento údaj bol uvedený len označením mesiaca a roka v ktorom má byť poskytnutý úver splatený v celom rozsahu. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný mohol po oboznámení sa so zmluvou dospieť k termínu konečnej splatnosti a termín končenej splatnosti tak ako je uvedený v zmluve, teda označením mesiaca a roka v ktorom má byť úver splatený v celom rozsahu je dostatočne určitý a presný a spĺňa

náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal námietkou žalovaného, že v zmluve je nesprávne určený údaj o výške RPMN. Súd prvej inštancie vykonal výpočet RPMN, kedy počítal s výškou poskytnutého úveru vo výške 2.000,- eur a splátkou vo výške 101,03 eur, pričom úver mal byť splatený v 24 mesačných splátkach. V zmluve je uvedená výška RPMN 21,01%. Súd prvej inštancie po vykonaní výpočtu dospel k záveru, že výška RPMN pre daný úver je 21,01%, teda v zmluve je uvedený údaj o výške RPMN správne. Vzhľadom na námietku absencie údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona

o spotrebiteľských úveroch súd prvej inštancie konštatoval, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí - uznesenie NR SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 konštatuje, že "eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy "výška", alebo

"počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje". Preto súd prvej inštancie na túto námietku žalovaného neprihliadal. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vzhľadom na absenciu viacerých náležitostí a rozpor s dobrými mravmi by mala byť zmluva neplatná v zmysle § 39 OZ. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva bola uzatvorená platne v súlade s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ako už je spomenuté vyššie absencia náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok len to, že sa predmetný úver bude v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, ale vzhľadom na vyššie uvedené je preukázané, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala obsahovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení a následne od jednotlivých úhrad vykonaných žalovaným počas konania. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žalobca mal vo veci úplný úspech.

2. Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že s argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie na základe preskúmania zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci rozhodnutím, že sa súd nestotožnil s názorom žalovaného, že vzhľadom na absenciu viacerých náležitostí a rozpor s dobrými mravmi by mala byť zmluva neplatná v zmysle § 39 OZ. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je dostatočne určený termín konečnej splatnosti zmluvy. Podľa názoru žalovaného dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Súd by si mal ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyložil tak, že zákon sankcionuje úver tým, že je bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme neobsahuje náležitosti stanovené v § 9 zákona. Účelom zákona č. 129/2010 Z.z., jeho ustanovení je vyrovnanie faktickej nerovnováhy v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde dodávateľ je odborníkom, ktorý pripravuje text zmluvných ustanovení a spotrebiteľ je v slabšom postavení pri uzatváraní zmluvy. S cieľom dosiahnutia dôslednej a účinnej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa zákon určuje, že zmluva musí v písomnej forme obsahovať stanovené podstatné náležitosti a v prípade pochybenia veriteľa, ktorý zodpovedá za to, že zmluva má zákonne náležitosti nasledujú pre neho primerané a odrádzajúce sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Podľa názoru žalovaného zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Žalovaný má za to, že je nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený 7/2015. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru žalovaného je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1060/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17(Jo/122/2017 zo dňa

12. 12. 2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. loco 225/2017 zo dňa 26. 10. 2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 16.8.2017. V zmluve absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov

a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.03.2018 sp. zn. 15Csp/121/2017 (ktorý musí byť žalobcovi známy, keďže v uvedenej veci bol žalobca zastúpený F. F. W.) tento konštatoval, cit. Súd bol toho názoru, že v zmluve nepochybne chýba aj údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len údajom 03/2017, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť

s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. 1), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014). Žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti. Žalovaný je toho názoru, že súd dospel k nesprávnemu posúdeniu námietky, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedený údaj o výške RPMN, ktorá by sa mala podľa Zmluvy rovnať výške úrokovej sadzby. Žalovaný je toho názoru, že súd síce správne konštatoval, že pri poskytnutí úvere vo výške 2.000,- EUR a splátkou vo výške 101,03 EUR, splatnosťou v 24 mesačných splátkach je pre daný úver RPMN vo výške 21,01 %, teda údaj o výške RPMN je správny. Avšak v takomto prípade je nesprávne uvedený údaj

v zmluve o výške úrokovej sadzby 21,01 % p.a., pretože výpočtom s použitím internetovej kalkulačky by súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby pre predmetný úver je 10,11 % p.a. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že pokiaľ je RPMN v zmluve o úvere uvedená správne, nesprávny je údaj o výške úrokovej sadzby. Poukázal na § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný je toho názoru, že v predmetnej zmluve o úvere absentuje okrem iného aj údaj o výške úrokovej sadzby. Žalovaný nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, v ktorom ho zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 848,68 EUR s prísl. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je toho názoru, že pokiaľ by súd prvej inštancie rozhodol že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú mi žalobca reálne poskytol. Z uvedeného dôvodu je žalovaný toho názoru, že vykonanými úhradami splátok nemohlo dôjsť k omeškaniu splácania, a teda nedošlo k zosplateniu úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z celkovej dlžnej sumy k dnešnému dňu žalovaný uhradil sumu 1.518,90 EUR. Od 29.05.2018 k dnešnému dňu na účet žalobcu uhradil splátky celkom vo výške 33,80 EUR. Žalovaný nesúhlasí s priznaním nároku žalobcu na úhradu trov konania. Žalovaný požiadal aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti ukladajúcej termín uhradenia dlžnej sumy a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v splátkach. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp. z. 10Co/293/2016 zo dňa 14.06.2017). Požiadal odvolací súd, aby povolil uspokojiť nárok žalobcu s priznaním nároku na úrok z omeškania v primeraných splátkach, pričom je toho názoru, že takýmto rozhodnutím žalobca nebude nijako ukrátený. Žalovaný požiadal odvolací súd, aby rozsudok zmenil vo výroku I. a III. a vo veci rozhodol takto I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 481,10 EUR, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 669,70 EUR od 20.07.2015 do 27.07.2015, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 652,80 EUR od 28.07.2018 do 26.09.2017, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 365,90 EUR od 27.09.2018 do 19.10.2017, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 619,00 EUR od 20.10.2017 do 21.11.2017, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 602,10 EUR od 22.11.2017 do 21.12.2017, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 585,20 EUR od 22.12.2017 do 25.01.2018, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 568,30 Eur od 26.01.2018 do 26.02.2018, úrok z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 551,40 EUR od 27.02.2018 do 21.03.2018, úrok

z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 534,50 EUR od 22.03.2018 do 20.04.2018, úrok

z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 531,80 EUR od 21.04.2018 do 28.05.2018, úrok

z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 514,90 EUR od 29.05.2018 do 20.06.2018, úrok

z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 498,00 EUR od 21.06.2018 do 20.07.2018, úrok

z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 481,10 EUR od 21.07.2018 do zaplatenia a to všetko žalovanému povoľuje uhradiť v 16,90 eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 30-teho dňa v mesiaci, začínajú právoplatnosťou tohto rozsudku, III. Súd nepriznáva žalobcovi náhradu trov konania.

3. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného nebolo podané.
4. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel k záveru, že nie sú dôvody pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého rozhodnutia.
5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vyslovil právny názor ohľadne uzavretej zmluvy medzi zmluvnými stranami tak, že by malo ísť platnú zmluvu uzavretú v súlade s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
6. nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.
7. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že termín konečnej splatnosti zmluvy stanovený ako 7/2015 je dostatočne určitým. Podľa uzavretej zmluvy boli v bode 6.2 zmluvy dohodnuté splátky vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, to znamená, že konečná splatnosť úveru bola stanovená a dohodnutá k 20.07.2015. Aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že údaj o výške RPMN je v uzavretej zmluve určený správne a odvolací súd sa s ním stotožňuje.
8. Odvolací súd konštatuje, že zmluvou o úvere si založili strany sporu spotrebiteľský právny vzťah podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ide o úverovú zmluvu, v ktorej však absentuje správny údaj o úroku (úrokovej sadzbe). Ide o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy, ktorej absencia sa sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ cit. zák.). V zmluve nie je uvedená správna výška úrokovej sadzby. Výška úroku bola v zmluve uvedená 21,01% ročne, a údaj o RPMN bol tiež uvedený ako 21,01 %.
9. Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva podľa odvolacieho súdu v tom, že súd prvej inštancie posúdil uzavretú zmluvu medzi zmluvnými stranami - Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 21.8.2013 za platnú aj pri absencii správneho určenia výšky úrokov. V uzavretej zmluve si zmluvné strany dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 21,01%, ktorá nebola dohodnutá v správnej výške.
10. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku v časti, v ktorej súd prvej inštancie odôvodnil namietanú neplatnosť zmluvy z dôvodu neurčitej dohody o splatnosti úveru a nesprávne určenej výšky RPMN. V časti odôvodnenia týkajúcej sa namietanej neplatnosti uzavretej zmluvy z dôvodu nesprávne určenej výšky úroku je rozsudok nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie v tejto časti odôvodnenia inštancie nerešpektoval § 220 ods. 2 C.s.p., nie sú splnené predpoklady ani pre opakovanie dokazovania a ani pre jeho doplnenie odvolacím súdom, preto musel odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b / C.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.
11. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vec opätovne prejedná, ustáli platnosť uzavretej zmluvy z dôvodu namietanej nesprávne určenej výšky úrokovej sadzby a posúdi aj uplatnenú výšku žalovanej sumy z pohľadu tvrdenia žalovaného u úhrade sumy 33,80 eur (2 x 16,90 eur). Po vykonanom dokazovaní opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p..
12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 C.s.p. v novom rozhodnutí vo veci samej.
13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
  - a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
  - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
  - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
  - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).